

ความเห็นส่วนตน
ของ นายอุดม รัฐอมฤต ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ๑๘/๒๕๖๗

วันที่ ๑๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { ศาลอุทธรณ์ภาค ๒

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง

ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ส่งคำโต้แย้งของจำเลยในคดีขอออกหมายบังคับคดีขับไล่จำเลย คดีหมายเลขดำที่ ผบ บ ๑/๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดงที่ ผบ บ ๑/๒๕๖๔ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ สืบเนื่องจากศาลจังหวัดจันทบุรีพิพากษา ในคดีหมายเลขแดงที่ ผบ ๒๓๔๘/๒๕๖๐ ให้จำเลยชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ หากไม่ชำระ หรือชำระไม่ครบให้ยึดที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินออกขายทอดตลาด จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิพากษาแก้จำนวนเงินที่จำเลยต้องชำระพร้อมอัตรดอกเบี้ย ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกาพร้อมฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ศาลฎีกามีคำสั่ง ไม่อนุญาตให้ฎีกา ยกคำร้อง และไม่รับฎีกาของจำเลย

ในชั้นบังคับคดีได้มีการนำที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินที่ยึดจากจำเลยออกขายทอดตลาด มีผู้ซื้อทรัพย์สินรับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างที่ได้มาจากการขายทอดตลาดนั้นแล้ว แต่ปรากฏว่า จำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาและบริวารยังคงอาศัยอยู่ในที่ดินและปฏิเสธที่จะออกไปจากที่ดิน ดังกล่าว ผู้ซื้อทรัพย์สินยื่นคำร้องขอออกหมายบังคับคดีให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาและบริวารออกไปจากที่ดิน ศาลจังหวัดจันทบุรีจึงออกหมายตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีและออกหมายบังคับคดี จากนั้นเจ้าพนักงาน บังคับคดีปิดประกาศขับไล่ ต่อมาจำเลยยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ ในการบังคับคดีขับไล่ เนื่องจากการบังคับคดีและปิดประกาศขับไล่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลจังหวัด จันทบุรีมีคำสั่งให้ยกคำร้อง จำเลยอุทธรณ์คำสั่ง

ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ จำเลยโต้แย้งว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง มาตรา ๓๓๔ ให้อำนาจผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดขอให้ศาลออกหมายตั้งเจ้าพนักงาน

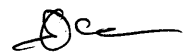
บังคับคดีขังไข่มืออยู่อาศัยได้ทันที โดยไม่ต้องออกคำสั่งขัง จำเลยเห็นว่าถ้ามีลูกหนี้และบริวารอยู่ในที่ดิน ลูกหนี้และบริวารย่อมมีสิทธิที่จะอยู่ในที่ดินได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ตราบเท่าที่ยังไม่มีคำสั่งขังจากศาลให้ออกจากที่ดินตามหลักนิติธรรม การที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓๔ ให้อำนาจผู้ซื้อทรัพย์สินขอให้ศาลออกหมายตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดี ไล่มืออยู่อาศัยโดยไม่ต้องมีคำสั่งขังจากศาลก่อน เป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพของลูกหนี้ผู้อยู่อาศัยในที่ดิน เกินสมควร ขัดกับหลักนิติธรรม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ เห็นว่า คำโต้แย้งของจำเลยเกี่ยวกับบทบัญญัติ แห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับบทบัญญัตินี้ จึงส่งคำโต้แย้งดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง

ประเด็นวินิจฉัย

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำโต้แย้งและเหตุผลประกอบคำโต้แย้งของจำเลยตามคำร้องแล้ว มีมติกำหนดประเด็นวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓๔ ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง หรือไม่

ความเห็น

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓๔ เป็นบทบัญญัติที่ให้สิทธิแก่ผู้ซื้อ อสังหาริมทรัพย์จากการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดีที่จะดำเนินการขับไล่ลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือบริวารออกไปจากอสังหาริมทรัพย์นั้นได้ โดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีใหม่ เพื่อสร้างความเชื่อมั่น ต่อผู้เข้าซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดว่าจะสามารถเข้าครอบครองทรัพย์สินที่ซื้อได้เร็วยิ่งขึ้น อันเป็นการกำหนดหลักการใหม่ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๖๐ เนื่องจากบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับคดี ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ใช้บังคับอยู่เดิมบางส่วนไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน เปิดโอกาสให้มีการประวิงคดี ทำให้การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลเป็นไปโดยล่าช้า ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนผู้มีอรรถคดี โดยหลักกฎหมายเดิม ก่อนมีการตราพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ กรณีที่เจ้าพนักงานบังคับคดียึดอสังหาริมทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาออกขาย ทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา หากทรัพย์สินที่ขายทอดตลาดนั้นยังมีลูกหนี้ ตามคำพิพากษาหรือบริวารอาศัยอยู่ ผู้ซื้ออสังหาริมทรัพย์จะต้องฟ้องร้องเพื่อบังคับขับไล่ลูกหนี้

ตามคำพิพากษาหรือบริวารเป็นอีกคดีหนึ่งต่างหาก การดำเนินการดังกล่าวย่อมต้องใช้ระยะเวลายาวนาน เพราะเป็นการเริ่มต้นให้มีกระบวนการฟ้องเป็นคดีใหม่อีกคดีหนึ่ง และยิ่งก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายทั้งทางตรง เช่น ค่าทนายความ ค่าดำเนินการในชั้นศาล และค่าใช้จ่ายแฝงอื่น ๆ เช่น ในกรณีที่ผู้ซื้ออสังหาริมทรัพย์ กู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินหรือบุคคลอื่นซึ่งต้องเสียดอกเบี้ยทันที แต่ยังไม่สามารถเข้าครอบครอง หรืออยู่อาศัยในอสังหาริมทรัพย์นั้นได้ หรือในกรณีของผู้ซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อนำมาปล่อยเช่าหรือขายต่อเพื่อเก็งกำไร ก็จะทำให้เสียโอกาสในการหาประโยชน์ในทางธุรกิจ เช่น ให้เช่าหรือขายต่อ ด้วยเหตุข้างต้น ในช่วงเวลาดังกล่าวการที่ไม่มีบทบัญญัติในการคุ้มครองผู้ซื้ออสังหาริมทรัพย์จากการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดีในการบังคับขับไล่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารที่อยู่ในอสังหาริมทรัพย์นั้น อีกทั้งแนวคำพิพากษาศาลฎีกายังถือว่าผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดมิใช่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี ไม่อาจบังคับคดีในคดีเดิมได้ และต้องไปฟ้องบังคับขับไล่เป็นอีกคดีหนึ่ง ปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวทำให้บุคคลที่สนใจจะซื้ออสังหาริมทรัพย์จากการขายทอดตลาดเกิดความไม่มั่นใจในการตัดสินใจเข้าร่วมประมูล และเป็นเหตุให้ผู้เข้าประมูลทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดมีจำนวนน้อยลง อันส่งผลให้อสังหาริมทรัพย์ที่ขายทอดตลาดมีราคาต่ำกว่าราคาท้องตลาดอย่างมาก เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ในเวลาต่อมาจึงมีการตราพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยเพิ่มบทบัญญัติที่คุ้มครองผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี จากเดิมซึ่งถือว่าเป็นบุคคลภายนอกคดี ให้เสมือนหนึ่งเป็นเจ้าของนี้ตามคำพิพากษาซึ่งมีสิทธิร้องขอต่อศาลให้บังคับขับไล่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารได้โดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีใหม่ และในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มีการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค ๔ วิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาและการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง โดยมีการตราพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๖๐ ในส่วนที่คุ้มครองผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาด แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวกับสิทธิของผู้ซื้ออสังหาริมทรัพย์จากการขายทอดตลาดทำให้กระบวนการกระชับและรวดเร็วขึ้นเล็กน้อย กล่าวคือ จากเดิมที่ให้สิทธิผู้ซื้อทรัพย์สินยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลเพื่อขอลงคำสั่งบังคับให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารออกไปจากอสังหาริมทรัพย์นั้นภายในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควร แต่ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เป็นให้สิทธิผู้ซื้อยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลที่อสังหาริมทรัพย์ตั้งอยู่ในเขตศาลเพื่อให้ศาลออกหมายตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีและออกหมายบังคับคดีเพื่อบังคับให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารออกไปจากอสังหาริมทรัพย์ได้ทันที โดยตัดทอนขั้นตอนการออกคำสั่งบังคับและส่งคำสั่งบังคับแก่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารที่อยู่ในอสังหาริมทรัพย์นั้นออกไป

ข้อโต้แย้งของจำเลยที่ว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓๔ ให้อำนาจผู้ซื้อที่ดินจากการขายทอดตลาดขอให้ศาลออกหมายตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีขับไล่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาและบริวารซึ่งยังอยู่ในที่ดินที่มีการขายทอดตลาดได้ทันที โดยไม่ต้องขอออกคำสั่งขับไล่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาและบริวารออกจากที่ดินเสียก่อน เป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพลูกหนี้และผู้อยู่อาศัยในที่ดินเกินสมควร ขัดต่อหลักนิติธรรม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง นั้น

เห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓๔ เป็นบทบัญญัติที่คงไว้ซึ่งเจตนารมณ์เดิมจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๘ ซึ่งบัญญัติให้มีประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๐๙ ตรินี้ เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ซื้อสังหาริมทรัพย์จากการขายทอดตลาดโดยเจ้าพนักงานบังคับคดี บทบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้ผู้ซื้อสังหาริมทรัพย์ในกรณีเช่นนี้ขอออกหมายบังคับคดีเพื่อบังคับเอาสังหาริมทรัพย์ที่ตนซื้อได้แล้ว ถือว่าผู้ซื้อสังหาริมทรัพย์จากการขายทอดตลาดเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา เป็นการเปลี่ยนแปลงหลักการบังคับขับไล่เดิมที่ผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดต้องดำเนินการเช่นเดียวกับวิธีขับไล่ทั่วไป หลักการคุ้มครองสิทธิของผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดในกรณีนี้ย่อมมิใช่เป็นการลิดรอนสิทธิและเสรีภาพของลูกหนี้ตามคำพิพากษาและบริวารของลูกหนี้ที่อยู่ในอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากก่อนดำเนินการตามมาตรานี้ได้มีการฟ้องคดีระหว่างโจทก์กับจำเลยจนศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด และศาลได้ออกคำสั่งขับไล่จำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาต้องปฏิบัติตามชำระหนี้แล้ว แต่เมื่อจำเลยไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษา โจทก์ย่อมมีสิทธิบังคับคดีนำทรัพย์สินที่ถูกยึดออกขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระแก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา หากลูกหนี้ตามคำพิพากษาปฏิบัติตามชำระหนี้ตามคำพิพากษา การดำเนินการกระบวนการขายทอดตลาดโดยเจ้าพนักงานก็ย่อมไม่เกิดขึ้น และเมื่อผู้ซื้อสังหาริมทรัพย์จากการขายทอดตลาดชำระราคาครบถ้วนกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ย่อมเป็นของผู้ซื้อสังหาริมทรัพย์นั้น กรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกขายทอดตลาดในกรณีนี้หาใช่ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาอีกต่อไป อันเป็นผลให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาและบริวารสิ้นสิทธิที่จะอ้างว่าตนมีสิทธิที่จะอยู่ในอสังหาริมทรัพย์จนกว่าจะมีการออกคำสั่งเนื่องจากบุคคลที่จะอ้างว่าตนมีเสรีภาพในเคหสถานและมีสิทธิในทรัพย์สินได้ต้องเป็นผู้ที่รัฐธรรมนูญมุ่งหมายจะให้ความคุ้มครอง กล่าวคือ เป็นผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์หรือสามารถแสดงอำนาจพิเศษอื่นที่จะอยู่ในอสังหาริมทรัพย์นั้นได้

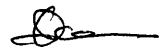

นอกจากนี้ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓๔ เป็นกฎหมายที่มุ่งหมายให้ผู้ซื้ออสังหาริมทรัพย์จากการขายทอดตลาดสามารถเข้าครอบครองทรัพย์สินที่ซื้อได้อย่างรวดเร็ว เป็นการสร้างความเชื่อมั่นต่อกระบวนการขายทอดตลาด ทำให้ทรัพย์สินที่นำมาขายทอดตลาดมีโอกาที่จะได้รับการประมูลในราคาที่สูงขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ทั้งต่อเจ้าหนี้ที่จะได้การชำระหนี้ตามคำพิพากษา รวมถึงลูกหนี้ที่มีหน้าที่ชำระหนี้ให้ครบถ้วนตามคำพิพากษาดังด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ หากพิจารณาข้อโต้แย้งของจำเลยที่ต้องการให้มีการออกคำสั่งให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาและบริวารออกจากที่ดินเสียก่อน เป็นข้อโต้แย้งที่ต้องการกลับไปใช้สิทธิแบบเดียวกับหลักการเดิมของกฎหมายก่อนมีการแก้ไขเพิ่มเติม จึงไม่สอดคล้องเจตนารมณ์ใหม่ของกฎหมายที่มุ่งหมายให้ผู้ซื้ออสังหาริมทรัพย์จากการขายทอดตลาดสามารถเข้าครอบครองทรัพย์สินที่ซื้อได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งการขอให้มีการออกคำสั่งให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาและบริวารออกจากที่ดินเสียก่อน เป็นการเรียกร้องให้ศาลต้องพิจารณาเพื่อออกคำสั่งอีกครั้งในเรื่องที่ได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบสิทธิในทรัพย์สินมาแล้วก่อนมีการขายทอดตลาด ทำให้การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลเป็นไปได้โดยล่าช้า ไม่มีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม กระบวนการบังคับคดีแก่ทรัพย์สินที่บุคคลได้มาจากการขายทอดตลาดตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้ ในชั้นการโต้แย้งสิทธิเหนือทรัพย์สินที่มีการขายทอดตลาด ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๒๓ ได้กำหนดขั้นตอนของการคุ้มครองสิทธิของบุคคลที่อ้างว่าจำเลยหรือลูกหนี้ตามคำพิพากษาไม่ใช่เจ้าของทรัพย์สินไว้อย่างรัดกุม ไม่มีเหตุที่ชี้ให้เห็นว่าในขั้นตอนของการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ถูกบังคับคดีเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลจนเกินสมควรกว่าเหตุ^๑ อีกทั้งบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓๔ เป็นกระบวนการในการบังคับคดีกับทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาซึ่งเกิดขึ้นภายหลังจากศาลพิพากษาคดีและมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว กรณีจึงเป็นกฎหมายที่มุ่งปรับปรุงขั้นตอนในกระบวนการบังคับคดีให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ไม่มีเหตุผลอันใดที่ต้องเพิ่มขั้นตอนให้เกิดข้อพิพาทเป็นคดีใหม่อีกคดีหนึ่ง อันทำให้ศาลจะต้องพิจารณาเพื่อมีคำพิพากษาและออกคำสั่งอีกครั้งหนึ่ง^๒ บทบัญญัติดังกล่าวเป็นไปตามหลักความได้สัดส่วนพอเหมาะพอควรแก่กรณี ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล

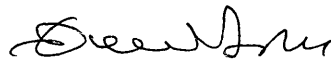
^๑ ดูคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒๕/๒๕๖๗ กรณีวินิจฉัยว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๒๓ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

^๒ หลักการเช่นนี้เคยปรากฏในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๙๐๖/๒๕๕๕ วินิจฉัยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๐๙ ตรี ว่า การที่ผู้ซื้อยื่นคำขอให้ศาลออกคำสั่งให้จำเลยหรือบริวารออกไปจากอสังหาริมทรัพย์นั้น ไม่มีลักษณะเป็นการเสนอข้อหาต่อศาลอันจะเป็นคำฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑ (๓)

เกินสมควรแก่เหตุ ไม่กระทบต่อเสรีภาพในเคหสถาน ไม่กระทบต่อสิทธิในทรัพย์สิน มิได้เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ดังที่จำเลยโต้แย้งแต่อย่างไร

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓๔ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง

(นายอุดม รัฐอมฤต)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ